

50 pCt. af Fabrikernes Overskud, medens andre faa en anden Grundpris og Tantieme efter kun 25 pCt. af Overskuddet (jfr. Bilag XXIV, b), hvad der til Tider kan bringe ret betydelig Forskel i Betalingen for Roerne. — Bortset fra disse Svingninger vise de her omhandlede Tal navnlig to Ting af Interesse: det store Prisfald midt i Halvfemserne og det efterfølgende voldsomme Opsving, der i alt Fald foreløbig synes at kulminere i 1909 med en Pris, der ligger over 50 pCt. højere end midt i Halvfemserne.

Hvad Dyrkerudbyttet pr. Tønde Land angaar (Kolonnerne 5 og 7), bliver Bevægelsen i alt væsentligt den samme. For Gennemsnitstillene (Kolonne 5) kommer Prisfaldet i Halvfemserne dog ikke frem, fordi Mængdeudbyttet af Roer som foran omtalt (Bilag I, Kolonne 7) ikke kendes før 1897; men for Nakskov Egnens Vedkommende viser det sig, at man, fra et Bruttoudbytte af ca. 290 Kr. pr. Td. Land det meste af Firserne igennem, i Begyndelsen af Halvfemserne kommer op paa ca. 320 Kr. for derefter sidst i Halvfemserne at synke ned til et Gennemsnit af kun 264 Kr. — 1898 endog kun 184 Kr. pr. Td. Land, (Kolonne 6 viser 199). Fra dette Tidspunkt hæver Udbyttet sig atter og udgør for Aarene 1906—1910 for Landet i Almindelighed ca. 350 Kr., for Nakskov Egnen godt 400 Kr. pr. Td. Land.

At det for gode og heldigt beliggende Jorder til Tider — og særlig i de senere Aar — har været en særdeles indbringende Forretning at dyrke Sukkerroer, derom er der ingen Tvivl, men lige saa sikkert er det, at man under mindre gunstige Forhold hyppigt har lidt store Skuffelser; — ja selv for Nakskov-Leverandørerne vil man i Bilag IV, Kolonne 7, kunne paapege Aar med mere end tvivlsomt Resultat, og den oftere omtalte 30 Aars Oversigt i „Nakskov Tidende“ vidner klart, at der har været Tider, hvor Dyrkerne indskrænkede Roearrealerne og i stort Antal viste Tilbøjelighed til helt at opgive Dyrkningen af Sukkerroer. Gaar man f. Eks. til Kolding-Egnen, hvor Forholdene — ogsaa paa Grund af den lange Afstand til Fabrikken i Assens — ikke ikke ere nær saa gunstige, finder man (ifølge Opgivelse fra Fabrikken), til Trods for de stigende Priser, en næsten uafbrudt, siden Kontrakternes Oprettelse fortsat Nedgang i Roearreal, idet det under Kolding Saftstation dyrkede Areal udgjorde:

1899	1,017 ¹ / ₂	Tdr. Ld.	1906	438 ¹ / ₂	Tdr. Ld.
1900	857	— —	1907	443 ¹ / ₄	— —
1901	835 ¹ / ₂	— —	1908	415 ³ / ₄	— —
1902	659	— —	1909	317 ¹ / ₄	— —
1903	541	— —	1910	366 ¹ / ₂	— —
1904	438 ¹ / ₂	— —	1911	818 ¹ / ₂	— —
1905	528 ⁵ / ₈	— —	1912		

Disse Tal vise tilstrækkelig klart, at man ikke paa denne Egn har høstet saa stort Udbytte af Sukkerroerne som oprindeligt haabet, thi ellers havde man dog ikke stadig indskrænket Arealet mere og mere. At de sidste Aars særlig høje Roerpriser paa ny synes at bringe en Arealforøgelse, er ganske naturligt, og at man i Øjeblikket maaske staar overfor et endnu stærkere Opsving paa Grund af bedre Transportforhold, forandrer selvfølgelig ikke de anførte Betragtninger for den forløbne Tid.

De danske Sukkerfabrikker. I Bilagene X og XXII (jfr. Bilag IV, Kolonne 8) findes oplyst, at Aktieselskabet „De danske Sukkerfabrikker“ begynder sin Virksomhed med en Kapital af 4 Mill. Kr. I 1883 beslutter man at udvide Aktiekapitalen til 10 Mill. Kr.; men de ny-tilkomne 6 Mill. Kr. blive først indbetalte i Løbet af nogle Aar*), og Indbetalingen sker for de 3 Mill. Kr. med et Tillæg af 10

*) Jfr. Falbe-Hansen og Scharling: Danmarks Statistik, 2det Bind, Side 710.